

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra En Politiker

Citation: Brandes, Edvard: "En Politiker", i Brandes, Edvard: *En Politiker*, P. G. Philipsen, 1889, s. 224. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_04-shoot-idm140632370039408/facsimile.pdf (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: En Politiker

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

denne mægtige Mand, hvem han aldrig saa', naar han om Eftermiddagen kom op paa Bladet og gennemgik de ham underlagte Lande. Kun med de to andre etnografiske Medarbejdere passerede han venskabeligt, naar de traf hinanden paa Kontoret.

Saa var det afgjort. Om Tage blev de hurtigt enige: ganske sikkert passede han ikke til dette politiske Selskab, men Venstremand var han, og det gik umuligt an ikke at bede ham til deres første Selskab, hvor de indviede det nydelige Service, som han havde skænket dem i Bryllups-gave.

Af sit gode Hjærte foreslog Johan sine Svigerforældre. Men her var Margrete urokkelig: hendes Fader passede med sine Anskuelse ikke til Selskabet. Snarere maatte man da bede hans rare gamle Tante Rikke — Johans Ansigt blev surt — men hun vilde slet ikke være sammen med Rigsdagsmændene. Hvad hendes Moder angik, saa troede Margrete nok, hun kom om Formiddagen og hjalp hende lidt i Køkkenet med Maden.

Denne sidste Foranstaltning havde Margrete udtænkt, noget af Bekvemmelighedsgrunde, men

mest dog for at drille Faderen. Han vilde blive rasende over, at Margrete ikke bad ham, og hun glemte ikke, hvor gærrig han havde vist sig overfor hendes Udstyr.

Johan bøjede sig for hendes Vilje; saa lidt efter, da alt syntes ordnet, sagde han tøvende:

»Vi bliver saa otte Herrer og kun én Dame.«

Margrete saa' lidt forbavset op — hun ventede sig saa lidt denne Bemærkning fra ham — trak paa Skuldrene og svarede:

»Ja, hvad er derved at gøre? Vi kender jo ingen Damer, og forresten skal det da ikke være Bal.«

»Nej, men alligevel skader maaske ikke Damers Nærværelse selv ved et politisk Selskab, og«, han blev rød i Hovedet, »vi kender da forresten én Dame, som passede godt.«

Margrete troede ikke sine egne Øren. Det maatte være *hende*, Johan mente! Men hvordan gik det til?

»Hvem mener du, min Ven?« sagde hun med sin blide Stemme.

Nu var han højrrød i Hovedet og forsøgte at le let:

»Jeg mener saamænd Mathilde Rørby.«